

Új tanszékvezető a Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Karának Épületgépész- és Létesítménymérnöki Tanszékén

A Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Karának Épületgépész- és Létesítménymérnöki Tanszékét 2023. szeptember 1-től **dr. Cakó Balázs** adjunktus vezeti. Az alábbi sorokban kérésre a fiatal tanszékvezető beszél példaképekről, mentorálásról, szakmai kihívásokról és az épületgépész képzés jövőjéről.

Dr. Barna Lajos: Egy nagymúltú épületgépész műhely, országosan ismert tanszékvezetőjétől vetted át a tanszék vezetését. Milyen hatással volt ez Rád?

Dr. Cakó Balázs: Nagyon megtisztelő a számomra! Bizonyára mindenki számára felemelő érzés lehet, ha ott kap lehetőséget vezetésre, ahol a szakmája alapjait elsajátította, ahol szakmailag felnőtt. Még megtisztelőbb, hogy egy olyan személytől vehettem át a tanszékvezetést, mint Baumann Mihály, aki szakmai körökben rendkívüli ismertségnek örvend. Baumann Mihályt – vagy ahogy egy fél ország hívja, Misit – mindenki hatalmas szakmai tudásáról, valamint gyakorlatorientált látásmódjáról ismerheti, s ez a hozzáállás a tanszék berkein belül is jól érezhető. Ebből adódóan a pécsi épületgépész képzés is gyakorlatias és az innen kikerülő hallgatók jól megállják helyüket az iparban. Baumann Mihály másik öröksége a szakmai és a tudományos élet szereplőinek bevonása a tanszékünk életébe, amelynek egyre nagyobb lesz a jelentősége. A szakmai kihívások, amelyekkel minden szakmaterület, de különösen az épületgépész szakma ma szembenéz, folyamatos párbeszédet igényel a képzőhelyek és az ipari szereplők között.

Ez a szemlélet természetesen engem is formált. Annál is inkább, mert Misit nemcsak a főnökömnek, de egyben mentoromnak is mondhattam. A mentorálás a tudományos területen, és az élet minden területén jelen volt. Bevezetett a Magyar Mérnöki Kamara életébe, segítette a tervezői pályafutásomat, ösztönzött a doktori tanulmányaim megkezdésében, de magánéleti kérdésekben is számíthattam rá! A tanszékvezetés ilyen formán nemcsak az adminisztratív értelmű vezetést jelenti számomra, hanem a kollégáim, talán mondhatom, hogy barátaim mentorálását is, ahogyan azt Baumann Mihálytól tanultuk.

B.L.: Említetted az épületgépész szakma kihívásait. Miért érzed fontosnak, hogy ezek a szakmai kérdések jelen legyenek a tanszék mindennapjaiban?

C.B.: Az elcsépelet közhely jut eszembe, „aki tudja, csinálja, aki nem, az tanítja”. Ez a közhely gyakran vissza-visszatér a hétköznapijaimban. Jómagam a BSc tanulmányaim befejezését követően kezdtem az oktatási feladatok mellett tervezéssel is foglalkozni, a szakmai életem másik meghatározó alakja, Lenkovich László (tanszéki kollégám) hatására. Mára egy

pécsi viszonylatban is jelentős cég nőtte ki magát a kezdeti kisebb-nagyobb közös munkákból. Ez a vállalkozás jó lehetőség arra, hogy ne csak egy-egy tankönyv, szakmai folyóirat hasábjairól ismerjem az épületgépész tervezői élet kihívásait, hanem elsőkézből, az ipari munkáink kapcsán. Mind szakmailag, mind emberileg sokat köszönhetek annak, hogy nem csak tanítom, de gyakorlom is a szakmát.

A másik kihívás, amellyel számolnunk kell, a klímaváltozás okozta törvényi és szabványügyi változások, gondolok itt például az új energetikai rendeletre. Úgy gondolom, hogy szakmaterületünk rekord gyorsaságú változásainak – amelyre az ipar azonnal reagál –, meg kell jelennie a képzésünkben is. Ezért hívunk meg rendszeresen előadókat a partnercégektől, ezért visszük a hallgatóinkat üzemlátogatásokra és kérjük fel őket előadások tartására és bemutatkozásra a Pollack Expón vagy a MIK PARTNERS rendezvényeinken.

B.L.: Ha majd hosszú évek múlva Tőled veszi át valaki a tanszékvezetői stafétabotot, akkor mit szeretnél, mi legyen a jellemző a pécsi épületgépész képzésre és a tanszék munkájára?

C.B.: Remélem, hogy áldozatos munkámmal legalább fele olyan elismeréssel és megbecsüléssel gondolnak rám is mint elődömre, Baumann Mihályra. Ha ezt a célt teljesítem, akkor biztos lehetek benne, hogy jó úton jártam. Tanszékünk és az épületgépész képzés arculatát tekintve az irányt jóval előtünk kijelölték, ezen az úton kívánom tovább kalauzolni azt a jelképes hajót, amelyben közösen evezünk. Szeretném, ha a jó irány tartása mellett minden lehetőséget kihasználnánk a minőségi oktatás érdekében. Ezért ösztönözzük a kollégákat fokozatszerzésre, és örömmel mondhatom, hogy jelenleg is három doktoranduszunk dolgozik izgalmas doktori cselekményeken a tanszékünkön.

Bár a laborjaink – a szoros ipari kapcsolatoknak hála – nagyon jól felszereltek, folyamatosan pályázunk laborkorszerűsítésre. Jelenleg két kutatócsoportban dolgozunk többek között építész, mérnökinformatikus, villamosmérnök és orvoskollégák bevonásával. Hiszek az interdiszciplináris gondolkodásban és együttműködésekben, amelyek elengedhetetlenek a mi szakmánkban. S miközben weboldalt készítek, programokat írok és online felületeken vizsgáztatom a hallgatóimat, a legfőbb célkitűzésem, hogy közvetlen, emberi kapcsolatom legyen velük – a leendő kollégáimmal. Szeretnék egy olyan jövőben élni, ahol talán online kérjük ki a sört a kedvenc helyünkön, de személyesen sztorizgatunk az egyetemi éveinkről barátokkal, kollégákkal és hallgatókkal.

Köszönöm a beszélgetést! Barna Lajos